

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elźbieciak

w obecności Prokuratora Iwony Bodury

po rozpoznaniu dnia 23.I. i 05.III. 2013r. sprawy karnej

B. P.

urodz. (...) w K.

syna F. i W. zd. P.,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 04 lipca 2012 roku w K., woj. (...) na ulicy (...) w ruchu lądowym, kierował pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (wynik badania 0,30 mg/l i 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu),-

tj. o czyn z art. 178a§1 kk,-

----- / -----

I. oskarżonego **B. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 178a§1 kk i 35§1 kk wymierza mu 3 (trzy) miesiące ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,-

II. na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku,-

III. na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04 lipca 2012r. do dnia 05 marca 2013r,-

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 227,60 zł. tytułem poniesionych w sprawie wydatków i zwalnia od uiszczenia opłaty.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2012 roku funkcjonariusze Policji K. O. (1), D. S. (1) i D. P. (1) pełnili służbę patrolową na terenie K. i poruszali się oznakowanym radiowozem . Około godziny 17.00 na ul. (...) zauważyli, iż nadjeżdżający samochód osobowy marki R. (...) wykonał gwałtowny skręt w ulicę (...), zachowanie kierowcy sprawiało wrażenie, że powodem takiego manewru mogła być chęć uniknięcia ewentualnej kontroli. Funkcjonariusze Policji nie tracąc kontaktu wzrokowego udali się za przedmiotowym pojazdem , radiowozem kierował K. O. (1) - funkcjonariusz miejscowego

Komisariatu Policji , który rozpoznał kierującego samochodem marki R., wskazał pozostałym funkcjonariuszom , iż jest to znany mu osobiście B. P., opisał też wygląd oskarżonego. Następnie B. P. wjechał na teren posesji C. W. (1) po czym wysiadł z samochodu i zaczął oddalać się od pojazdu.

Funkcjonariusze D. P. (1) i D. S. (1) pieszo udali się za oskarżonym, w tym czasie K. O. (1) pojechał dalej ulicą (...), zawrócił radiowóz , po chwili B. P. został zatrzymany , wyczuwalna była od niego woń alkoholu. Oskarżony przewieziony został do KP K. i poddany badaniu , które wykazało zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 17.36– 0,30 mg/l, a o godz. 17.58 – 0,29 mg/l, oskarżony odmówił podpisania protokołu użycia urządzenia.

W tym czasie na miejscu zdarzenia pozostał D. P. (1) , po chwili nadeszła córka oskarżonego A. P. , która zobowiązała się do zabezpieczenia pojazdu, następnie ponownie przyjechali pozostali funkcjonariusze Policji wraz z oskarżonym, który został zwolniony.

/ dowód: zeznania świadków: D. S., D. P., K. O.;

notatka urzędowa k. 1;

protokół użycia A. k. 2;

oświadczenie k 3 /

Oskarżony B. P. stojący pod zarzutem popełnienia czynu z art.178a§1 kk w toku dochodzenia nie przyznał się do winy i w złożonych wyjaśnieniach podał, że alkohol w postaci jednego piwa spożywał w krótkim czasie przed zdarzeniem gdy wraz z córką przyjechał na posesję swojego syna czasowo przebywającego za granicą, natomiast samochodem bezpośrednio przez interwencję Policji kierowała córka A. P. , przy czym pojazd ten wzięła bez jego wiedzy.

W toku rozprawy głównej oskarżony również nie przyznał się do winy , podtrzymał uprzednio złożone wyjaśnienia, zaprzeczył aby w trakcie wykonywanych czynności przyznał fakt kierowania samochodem oraz spożycia trzech piw.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzuconego mu czynu nie budzi wątpliwości. Na sprawstwo oskarżonego w sposób bezpośredni wskazują zeznania świadków K. O., D. S. i D. P., funkcjonariuszy Policji którzy pełnili służbę patrolową krytycznego dnia i podjęli interwencję zakończoną zatrzymaniem oskarżonego.

Z zeznań tych wynika, iż :

od momentu podjęcia decyzji o konieczności wylegitymowania kierującego samochodem marki R. funkcjonariusze jadąc za przedmiotowym pojazdem przez cały czas widzieli go aż do chwili wjazdu tego samochodu na posesję C. W. (1) ;

w trakcie pościgu funkcjonariusz K. O. (1) rozpoznał osobę kierującego, podał, iż jest to B. P., opisał jego wygląd , w tym cechę charakterystyczną w postaci długiej brody;

po opuszczeniu pojazdu przez oskarżonego pieszo udali się za nim D. S. i D. P. i w bezpośrednim pościgu oskarżony został zatrzymany

w toku wykonywanych czynności bezpośrednio po zatrzymaniu oskarżony nie kwestionował tego że kierował przedmiotowym samochodem , potwierdził że wypił wcześniej trzy piwa, natomiast po wykonaniu badania na miejscowym komisariacie które wykazało, że jest nietrzeźwy okolicznościom tym zaprzeczył

obecna na miejscu zdarzenia córka oskarżonego A. P. nie wskazywała aby to ona kierowała przedmiotowym samochodem , podpisała też oświadczenie w którym potwierdziła , iż kierowcą był oskarżony.

Zdaniem Sądu zeznania wskazanych wyżej świadków należy uznać za wiarygodne albowiem w sposób jednolity co istotnych szczegółów opisali oni przebieg zdarzenia, podawali jedynie okoliczności, które faktycznie mogli zaobserwować, od początku zdecydowanie wskazywali, że nie tracili kontaktu wzrokowego z pojazdem marki R., nadto nie ujawniły się żadne okoliczności mogące wskazywać, że mają oni motyw w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego. W szczególności wskazać należy, iż funkcjonariusze D. P. (1) i D. S. (1) są osobami, które na stałe wykonują swoje czynności na terenie W., nie znali oskarżonego, nie przeprowadzali żadnych czynności z jego udziałem, tym samym trudno przyjąć aby mieli oni jakiegokolwiek motyw w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego.

Oceniając zeznania świadka C. W. (1) wskazać należy, iż w toku dochodzenia świadek jedynie ogólnie wskazał, iż zaobserwował że na jego posesję wjechał samochód, następnie zobaczył radiowóz Policji, świadek nie widział osoby która kierowała samochodem. W toku dochodzenia świadek podał więcej szczegółów m.in. w zakresie obecności na miejscu zdarzenia A. P. przy czym zeznania te nie mogą podważać poczynionych ustaleń faktycznych wskazujących na sprawstwo oskarżonego. Wskazać należy, iż sposób wypowiedzi świadka, jego zachowanie wskazuje, iż C. W. w istocie nie przywiązywał wagi do tego zdarzenia oraz do konieczności jego szczegółowego odtworzenia w czasie składania zeznań, co wynika z właściwości osobistych świadka, jednak świadek podał, iż gdy przygotowywał jedzenie widział jak przed jego oknami przebiegała jakaś postać a po upływie kilku minut na podwórku pojawiła się A. P.. Szczegóły te potwierdzają przebieg zdarzeń podany przez funkcjonariuszy Policji a jednocześnie przeczą wersji przedstawianej przez A. P. jakoby bezpośrednio po wjeździe na posesję udała się do C. W. (1), albowiem z zeznań świadka wynika, iż od momentu gdy zauważył że na jego posesji coś się dzieje do chwili rozmowy z A. P. upłynęło kilka minut.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego wskazać należy, iż relacje z dochodzenia i rozprawy głównej są całkowicie odmienne od pozostałych dowodów zebranych w sprawie i Sąd odmówił im wiarygodności. Wyjaśnienia mające uwiarygodnić przyjmowaną tezę, iż przedmiotowym samochodem kierowała jego córka są zupełnie nielogiczne albowiem mają sankcjonować sytuację w której osoba nie posiadająca uprawnień, bez istotnego powodu uzasadniającego podejmowanie czynności niezgodnych z przepisami, nie informując oskarżonego decyduje się na prowadzenie jego samochodu, uprzednio pozostawionego otwartego wraz z kluczykami wewnątrz, w okolicznościach stwarzających możliwość dostępu do niego przez osoby trzecie.

Oskarżony kwestionował prawidłowość wykonywanych przez funkcjonariuszy czynności, zarzucając, że jego zatrzymanie było bezpodstawne, podważał też wiarygodność świadków twierdząc, iż w ich zeznaniach znajdują się sprzeczności, przy czym wskazania te nie zostały oparte na żadnych racjonalnych przesłankach, natomiast przyjęta linia obrony polegała na kwestionowaniu wszystkich dowodów wskazujących na jego sprawstwo. Nie może podważać wiarygodności zeznań świadków fakt, iż po upływie kilku miesięcy od zdarzenia nie pamiętają szczegółów w postaci dokładnego miejsca zatrzymania oskarżonego lub też miejsca zatrzymania radiowozu, skoro w kontekście pozostałych ustaleń faktycznych okoliczności te nie mogą być uznane za mające decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Wskazać trzeba, że bezpośrednio po zdarzeniu, co jednoznacznie wynika z zeznań D. P. i D. S. oskarżony nie kwestionował faktu kierowania pojazdem oraz wcześniejszego spożywania alkoholu w postaci piwa, co wobec zatrzymania go bezpośrednio po zdarzeniu nie rodziło konieczności prowadzenia dalszych czynności dowodowych co do kwestii wskazanych wyżej.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka A. P. albowiem pozostają w sprzeczności z zebrany materiał dowodowy oraz zasadami doświadczenia życiowego. Wskazać należy, iż świadek nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami, wskazania co do decyzji aby udać się na plebanię w celu załatwienia formalności związanymi ze sprawami rodzinnymi i jednocześnie narażać się na odpowiedzialność za prowadzenie pojazdu bez uprawnień są zupełnie nielogiczne. Jednocześnie na miejscu zdarzenia świadek nie kwestionowała faktu, iż to oskarżony kierował przedmiotowym samochodem co znalazło wyraz w złożonym pisemnym oświadczeniu, przy czym podane przez świadka na rozprawie motywacje takiego postępowania należy uznać za zupełnie nieprzekonujące.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 178a§1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę trzech miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Przy wymiarze kary Sąd

uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości czynu , zagrożenie jakie stworzył dla innych uczestników ruchu - zawartość alkoholu nieznacznie przekraczała normy stanu nietrzeźwości, tym samym ograniczenia w zakresie sprawności psycho - ruchowej jako kierowcy nie były znaczne.

Zgodnie z dyspozycją art. 42§2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku, uwzględniając uprzednią niekaralność oskarżonego oraz zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu nieznacznie przekraczającą normy stanu nietrzeźwości.

Zdaniem Sądu orzeczona kara wraz ze środkiem karnym są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości czynu i spełnią swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk.